

WIJ STEUNEN: FONDS COMMUNITY BUILDING

Het Fonds Community Building staat ter beschikking van Vinod Subramaniam, rector magnificus van de Vrije Universiteit. Sportieve, culturele of studieactiviteiten van studenten of medewerkers kunnen uit deze subsidie worden betaald. Een mooie gelegenheid om nader kennis te maken met een gezichtsbepalend bestuurder.

13-12-2018 | 14:31

HOE IS HET OM ALS KEIHARDE BÈTA MEDE AAN HET ROER TE STAAN VAN ZO'N DIVERSE VU?

Het is mooi. Ik maak in mijn positie natuurlijk niet alleen de Bèta's mee. Ik spreek heel veel hoogleraren van alle faculteiten en dat is fantastisch horizonverbredend. Ik heb ook altijd veel interesse gehad in de *Humanities*, tijdens mijn studie volgde ik ook vakken als archeologie en kunstgeschiedenis. Als rector moet je alle bloedgroepen dienen, en daarom moet ik me ook verdiepen in hoe ze opereren, wat ze nodig hebben en belangrijk vinden. De gesprekken zijn het leukst. Vaak vraag ik "wat doe je nou" en dan krijg ik heel veel informatie over een vakgebied.

WAT ZIJN DE VERSCHILLEN TUSSEN ALFA-, BÈTA- EN GAMMAWETENSCHAPPEN?

De werkwijzen zijn totaal anders. Als je naar een subsidie-aanvraag van de Bèta's kijkt, zie je natuurlijk andere getallen dan bij de anderen. Ze hebben vaak spullen nodig, een lab of opstelling. Bij Rechtsgeleerdheid gaat het vaker om mensen, intellectueel kapitaal. Ik zag het ook toen ik nog Vici-aanvragen moest beoordelen: andere vraagstellingen, andere methodologie. Het is flink werken om daar een gedegen oordeel over te kunnen vellen.

Wat ze delen is passie voor hun onderwerp. Niet alleen kennis van zaken, maar ook lol om te onderzoeken.

HOE BEWAAR JE DIE LOL MET DE TOENEMENDE WERKDruk?

Je probeert in elk geval zo min mogelijk nieuwe bureaucratie op te tuigen. Daarnaast willen we ook kunnen beoordelen op andere factoren dan alleen meetbare variabelen. Waar gaat het in de kern om, dat is belangrijk. We hebben nog een lange weg te gaan, maar er worden al kleine stapjes gezet: de hele beweging rondom open science en open access, maar ook subsidiegevers die niet meer alleen willen kijken naar citation index en impactfactoren. Je bent voortdurend op zoek naar de balans

tussen meetbare zaken en andere factoren die misschien iets minder meetbaar zijn, maar net zo belangrijk. Je kunt een artikel in Nature hebben dat vaak geciteerd wordt, maar is dat nou belangrijker dan iemand die met zijn of haar onderzoek een richtlijn voor huisartsen gaat veranderen? Het laatste heeft een grotere impact dan het eerste, maar laat zich niet meten. Je moet dus voortdurend kijken naar de waarde van onderzoek, met ook voldoende ruimte voor fundamenteel onderzoek waar je misschien eens in de twintig jaar impact van gaat zien.

NOG EVEN OVER DE VERENIGING: JE BENT BEHEERDER VAN HET FONDS COMMUNITY BUILDING

International Office doet daar het meeste mee. Ik hou het vooral goed in de gaten. Wat we voornamelijk doen is studenten een kans geven wat extra's te doen. Het zijn kleine bedragen, een paar honderd euro hier of daar. Iets opzetten, een activiteit, een muziekstuk uitvoeren. Mooie voorbeelden van gemeenschapsdenken stimuleren. Die community van studenten kan je hiermee een zetje geven. Het gaat niet alleen maar om studeren, het gaat bij de VU ook om ontwikkeling en identiteit.

EN HOE KIJK JE TEGEN VUVERENIGING AAN? SOMMIGEN VINDEN HET ACHTERHAALD

We zijn inmiddels 138 jaar verder dan de oorspronkelijke grondslag, maar het is nog steeds belangrijk. Het is niet meer uitgesproken protestants-christelijk. De tijden zijn inmiddels anders, maar de geschiedenis is een onderdeel van ons DNA. Er is een bijzonder gevoel van gemeenschap. Het element van emancipatie is nog steeds aanwezig en geldig.

JE TERMIJN LOOPT IN AUGUSTUS 2019 AF. WAT GA JE DOEN?

Dat ga ik nu nog niet vertellen. Ik voel me hier thuis en ik leer heel veel, maar het is ook een goed moment om stil te staan bij mijn toegevoegde waarde voor deze gemeenschap. En daar ben ik nu mee bezig.

WAAR BEN JE TEVREDEN OVER?

Eén van de belangrijkste dingen die we gezamenlijk bereikt hebben is dat we beter in contact staan met de universiteit, met meer gevoel voor de gemeenschap. Daar ben ik vooral tevreden over. De sfeer, heb ik van horen zeggen, was een aantal jaren geleden toch iets grimmiger.

Kijk, wij hebben geen monopolie op goede ideeën. Bestuurders komen en gaan, de organisatie moet het uiteindelijk allemaal doen. Ideeën moeten ook daarvandaan komen, of moeten daar getoetst en gedragen worden.

HET VIEL TIJDENS DE LAATSTE DIES NATALIS OP DAT JE ZO GEROERD WAS

Ik ben een heel emotionele man. Ik heb niks aan een stoere... (is even stil). Er is niks mis mee om je gevoel te laten zien. Ik was oprecht geraakt door de opvoering van Ahmad Joudeh, de Syrische danser. Ik had 'm al gesproken en hij vertelde mij toen over zijn werk met weeskinderen in vluchtelingenkampen. En toen die rauwe beelden met die gracieuze dans.

Ik was sprakeloos, het was zeer indringend.

En iedereen kan bij mij merken dat ik een gewoon mens ben, ik ben niet anders. 'I put on my pants the same way you do: one leg at a time'. Het is ontzettend gaaf dat we dit doen. Dat dit soort dingen bij onsook een plek heeft.